

mad riisttee peal pidasiwad, just kesked suu-paistet, siis ei libiseud tema mitte hobuse seljast, waid täänas pea tagasi, piigistas silmад finni ja hanatas et noormees teda fui pruudifest tallistas, ja nenda pöörosiwad nemad tagasi, kui õiged pruuntrahwas. Seljatassa kuulsiwad veel, kuida riisttee isand turjasti needis. Sest Saatan teab, et tema wõimius seal lõpeb, kus kaks südant selges arnastuses üksteise sisse susawad, ja kui tema niiud nägi, misjuguist wõimust suu saanud oli, siis arwas tema üles, et se kuri, mida tema pimedatel öödel teha joudis, seda head üleskaaluda et suudaks. Ülewäl aga oli suu esimest korda jälle wõimius nägu ja tema mõttes: „Kes viimats naerab, se naerab paremini.”

Littawi maal teatalse sellest aastast saadit, kuida neiu-süda wõidetud saab. Kuu sai sellest rohlem auni, ja siis ei wõi fa pahaks panna, et Mareilis viimats lõiki seda awalikult wäljarääfis, kui se just tösi ei olnud, mis tema lijas, et se tema tegu oleks, kui suu noormeestele nii lange awitaja largete südamete vasta on. Sest tema ei wõinud ettearvata, mis ühest neiu-tujnsi lõif figida wõib, kui se ista fa rohlem on, kui arwatalse. Osgu sellest rääkimata, aga Littawis peetalse sellest nõuust juurt lugu, mida Mareilis oma wennale andis, ja se oleks ehl fa laiemas maa-ilmas nenda, kui mitte

neiufesed hobust ei lardaks, kuitu rja metsalist. Arwatalsse lo, et mõeduse, kui noormees oma lassitest jala suu-walgusele wiiks, sest suu ei ole ise ka ratsamees. Kuida aga neidu jala suu-walgusele wiia wõib, kui tema ise ei taha, seda ei teata Littawi maal mitte, ja fa Kalendritegija ei wõi selle üle õpetusi anda.

Paha tasumine.

Kui selle aasta-haea hakatusel Prantslased välises sõdas Preussi üle wõitu saanud ja Berliini linna sissewõtnud osiwad, siis sai palju kuningluku omundust ãrawõtnud ja wõitjate tasuks müüdud. Sõda ei too lialgigi midagi, waid wüib aga ilsa. Ka peidetud aegu leidsi wad waenlased, aga mitte töisi. Ühtes paikas oli palju kuningluku chituse puud, mida waenlased ei leidnud. Wimasis tuli aga üks paha mices waenlase kindrali juure, lootis joodu raha tecuida ja andis peidetud chituse-puud üles. Nuns kindral aga wästas: „Vaske puud olla, kus nad on. Ka waenlase läest ei tohi riisnda, mis temal nii libedast tarvis läheb. Tuleb Teie Kuningas ford tagasi, siis lulus temal hädaast puud undeks wöllasteks sefugustele alamatse, kui Teie olete.”

Seda peab Kalendritegija tiitma, ja annaks rõmmuga omast metsast paari puulest juure, kui ehit puudub.